

ר' ר' ר' ר'	ארכ' ארכ' ארכ'	ט' ט' ט'	נ' נ' נ'
20:29	19:50	18:36	ר' נ' נ'
20:27	19:52	18:53	ט' ארכ' ארכ'
20:29	19:53	18:47	ת' נ' נ'
20:28	19:51	18:53	בר' ש' נ'

נהל בצתה

ז"ל ע"י מוסחota ברסלוב / בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

דבר ראש הישיבה

לשון הרע

- פה-סח • תננו-פה • תזרע-מצורע • כל הסיבות להתחזק בשמרות הלשון • בימינו אין צרעת על העור • מקבלים אותה בפנימיות • אז איך נטהרים?

עשוה זוכה שיקiptו אותו אוותות מקיפים ששומרים עליו, ועל ידי שמדובר לשון הרע גורם לסליק האורות המkipfin שלו שומרים עליו, וזה הסיבה שכאשר אדם חולה מחליפים את בגדי. כך ידוע שדווגה האודמי היה בעל לשון הרע, ובגללו הרגו את נוב עיר הכהנים, וגם שאול מת, אחימלך מות, ודואג שאמר מות, שלשה מותים בגל לשון הרע.

החף חיים כותב בספריו שלימוד הלכות לשון הרע צריך להיות משך כל החיים, ועל ידי כך ניתן לזכות להינצל לשון הרע. עד כתבiscal הגנות מגעה מהטה לשון הרע שיטקהל וכך עבירות: גiley עירות, עבודה זרה ושפיקות דמים, וכל יציאת מהגנות תליה בלמוד.

על החף חיים מסופר שפתח את פיו ואמר לאדם מסוים שישתכל שיש לו את כל השינויים בליך שיסרונו, שהה דבר מאוד נדר ביגילו. שלאו אונטו אדם – ומשום מה זכיתם לך? אמר לו: מאחר ולא דברתי לשון ררע, לא, נפלעה לי אף שן, אם יש בעיות וכאבים בשינויים זה בגל שמדובר לשון הרע ואז נפלות השינויים כמו שכותב "שיני רישעים שיברת".

משפט שמיימי

אסים בסיפור ששטעט עיל חכם מבוגר שאושפץ בבית חולים בעקבות מחלה והרופאים הודיעו שהמחלה שלו קשה. בעקבות כך רב בית הכנסת קיבץ את הציבור לאמרית תהילים עברו וסינגר עלי בבדברים, דבר ראשון אמר שהוא יודע בכלימי מי חייו הוא התפלל במנין, הדבר השני שקבע עיתים לתורה ומעולם לא ביטל, הדבר השלישי שבmarsך כל השנים שהכיר אותו לא שמע מפי לשון הרע.

לאחר מכון החל מצביו להתייצב עד שאחרי שביעיים התעורר למורי. וסבירו הרכם, שהויל לו מות קליני, ואה את קרל בית הכנסת שבעה שחתפללו עלי ונסגנו עלי, וכבר היה דקה אחת לפני שקבעו הרופאים את מיתתין, ואז בביית-הדין בשמיים דנו אותו וכף המאזינים של העברות של גבור על הדוכיות. וכשהרב בית הכנסת סינגר עלי, בשמיים שמעו שהוא מOPSIS להתפלל תמיד במנין ואמרו זהה לא מספיק, וכן שהיה קובל עיתים לתורה ועם כן אמרו זהה לא מספיק, אבל כשהשמעו שמעולם לא דבר על שם אדם לשון הרע – זה הכריע את המאזינים לזכות והחליטו לתה לו עוד לחיות. ממש כמו שכותב בפסקוק – החים ביד הלשון!...

זהנו נמצאים כיום פחות משובעים אחריו פסה. ידוע מהספרים הקדושים ש"פסח" הוא מלשון "פה-סח", שבו אנחנו צריכים להתבונן ולדעת אך להשתמש עם הפה. גם ימי העומר בהם אנו נמצאים הם באוטה בחינה, כי העומר נקרא "עומר התונפה", מלשון "תנו פה", שיצריכים לשמור על הפה בקדושה. ולשם כך מגיעות שתי הפרשות האלה, תזרע-מצורע, שבאות להזuir אותן על שמירת הלשון ועל עונשו של המדבר לשון הרע.

בעבר מי שהיה מדובר לשון הרע היהגע בצרעות, ורק היה מגורש מחוץ למגנה. אבל כיום מקבלים את הצרעת הפנימית, דהיינו אם אדם רואה שאין יכול למדוד ואני יכול להתפלל – זה מגיע על ידי חטא לשון הרע, מאחר שקלקל את הדיבור שלו גורם למחרכים אותו מחוץ למגנה, ככלمر שלא יכול למדוד וכו'.

מצורע תtabodd

מוספר על החף
חיים שפתוח את פיו
ואמר לאדם מסוים
שיסתכל שיש לו את
כל השינויים בליך שום
חיסרונו, דבר מאוד
נדיר ביגילו

בתחלת פרשת מצורע כתוב את סדר טהרת המצורע בזמן שבית המקדש היה קיים, שהיה צריך להביאו שתיזפורים טהורות, כשלב הראשי של ההיטהרות, וח"ל מסבירים זאת במדרש: "יבוא קליליא ויכפר על קליליא" – תבונה על היצפורים הקולניות ויכפר על המצורע שדיין בקהל מה שלא היה צריך. כיון אין לנו בית מקדש, והתיקון הוא באותה בחינה: על ידי שמדריכים דברורים טובים של תורה ותפילה ושירה מתקנים את הדברים הללו טובים. שתי היצפורים הטהורות מגיעות מהספרות "צחח והוד" שמשם מקור השירה ונגינה כMOVIA בליקוטי מוהר"ן (תורה ג') בשם הזוהר הקדוש; על ידי שירות ותשובה האדם מתחילה לתყון את עבירותיו בשון הרע, ועל ידי כך זוכה שיחזור לו המוחון.

ואפשר לומר שכל מה שוזרקיים את המצורע מחוץ למגנה הוא כדי שידבר דברורים של תורה ותפילה, ונתונים לו לעשויות התבזבזות... ולכן מי שמרגש שלא נפתח לו בעבודת ה', ומפני זהה בഗל שדיין לשון הרע, יתחזק בעניין ההתבזבזות, כי בכך עשוה תיקון לדיבורים אלה טובים שדיינה.

אין כאבי שיניים

בספרים הקדושים האריכו בחומרת חטא הלשון. מובה בשם רבי פנץ מקוריין שעל ידי המצווות שאדם

הספרים והדים קיט של הגה"ז
ובו שמואל שטרן שליט"א
אצלנים בבית

טלפון: 1-800-800-148
טלפון: 054-8475902 > ת.ד. 5779 > להענות: 0533138036@gmail.com

מתנות ליל הסדר

פי 500 מגערות

הסיפור זה מופלא ביוור על אהבת תורה של ילדה קתינה ועל השכר שזכה בה של כך, אבל מבחינתי עיקר הסיפור הוא התgebות האב החכם, שלא איבד עשתונותיו ולא החל לצורח מאיימת על בתו שביל הסדר מוציאה עוגה חמץ ומותפורה... הרי זו תוגבה י"ט טבעית אף לילד שرك כספכו את ניקיון הבית וסידורו במשרץ מלבות השנה... אבל האב החכם שאל בירושתי, לא רק שלא צרכו והרסו אלא מין את האירע להעצים את ביתו הקטנה וההניממה, ואת שכחו הוא קיבל בדמות חתן מיוחד ונפלא: רביה משה פינשטיין.

אמנם אנחנו כבר אחרי פסת, אבל הסיפור הזה הוא סיפור של כל הורה כל השנה. לצערנו, רוב ההורים (ובתוכם אני...) מתנהגים בצרחה שונה מאוד מהמשמעותה הניל. כשהילד מסטר או שעשה זאת מעשה טוב אנחנו מגבירים באיפוק, בהמחות קל או בעפוף עם הפה, ועובירים לדדר חיים. אבל כשהילד עושה זאת טעות – ולא משנה אם הטעות הייתה ללא כוונת זדון, אלאADRבה הוא התכוון להטיב אך טבעם של קטעים שטוועים – אנחנו מזדקירים במלא פה וצוחרים על הילד בשבר הכל טעה וכונתו הייתה טובה. אם יודעים מה, לו היה שבאמתן יגיד "פשע" בזדון, לפחות לא נזקק עלי יותר מממה שאנו חווים לו! הרי מידת טובה כפולה פי חמץ מאות ממש מידה רעה!

הרוחתי יותר מ-200 ש"ח

עלינו להפנים שנפשו של הילד רכה וудינה וצרכיהם לילכת אתה בכופות של משי! הייתי עדamusה נחמד, כשחברי, שהארח מחרן דוגל בעצמו, שלח את ילדו עם שטר של מאתיים ש"ח לחנות, וכעבור מסטר רגעים חזרו...

המתנתי לתגבות האב, והוא לא התבבלב: הוא הוציא שטר חדש של 200 ש"ח, ואמר לילד בירוק לך ותקח את מה שבקשת. לאחר מכן הוא פנה אליו ו אמר לי את המשפט הבא: שים ימ' אם אatzuk עלי על השלווייאיות שלו וכו', לא רק שלא הייתה מרוחה, אלא שהיתה צריכה ליחסיה הרבה שטרות של 200 ש"ח לטיפולים רגשיים עברו הילד... כתעתך רקס הרוחתי אית' בטיחונו העצמי של הילד... הורה לבן צרך להסתכל על כל דבר שהילד עשה בפרופוטציית נוכנות, ובפרט אם זה קורה בתהילך של עשייה חיובית: להסתכל בצורה הנכונה, ולהשתדל למניע כל דבר להצלחה וכיוון חיובי.

זה זה לפני כמה שנים. במקום נידח התגוררה משפחה יראה ושלימה אבל ענייה מרודה. בכל ימאות השבעה הילדים אכלו הילדים רך לחם צר, ולכבוד שבת הייתה "תוספת ממשוערת": תחיכת עוגה פשוטה שפירה את השבת.

בחור חמד גוד בבית דל זה, אשר זכה לקיטים את הנאמר "היזרו בבני ענאים שהם תא תורה" בהמיינו את עצמו באולה של תורה בקיידה נפהלה. לאוthon בחור הייתה אחות קטנה, שלמות צערותה היא עוקבה בקנאה והרצעה אחר אחיה, מסתכלת על בני עניים בווקות כשהיה אמר דברי תורה על השולחן. ומכבדת אותו בכל לבה.

"החמייצה" את הפתעה

ליל הסדר. אבל יש בראש השולחן הדל בלב נרגש ושם, ובחורו היקר לא איזב, הוא החל לזכור פניות וחידושים על הגדה, אחותו ממש שפטים יישק. הקטנה מסתכלת בעיניים ברוקות וובלעת כל מילא למרות שאינה מבינה דבר, וכשגמר היא יצאה בהכרזה: יש לי הפתעה מיוחדת בmineה שהכנות במיוחד עבור תלמיד חכם!

colsם הסתכלו: מהי הפתעה שהקטנטנה הכינה לאחיה?

**הוא שלח את
ילדו עם שטר של
מאתיים ש"ח לחנות,
מוחץ בחנות, וכעובר
מספר רגעים חזר
הילד נבוך באמרו
שהכסף נאבד...**

היא לקרה את אחיה לחדרה, שם הוזיאה מפיון בלי אוותה הchallenge לפתח זהירותו, וכעבבו שניות אחדות היא מביאה לאחיה את המתנה המיחודה: כן, ניחשות נכו'ה הילדה הקטנה חסכה מפייה את התוספת המיחודה של שבת – תחיכת עוגה, שהייתה כל עולמה – בשביילתת לאחיה התלמיד חכם לאות הערכה על השקעתו לימודי התורה הקדושה.

האב שראה גם הבין את הסיטואציה, לחק את בתו, חיבק אותה בחום ואמר לה כshedmutot נוצצות בעיניים: "אני כל כך מתרגש ומעירב את אהבת התורה הנפלאה שמקננת בתוכך, יותר על העוגה ולשמור אותה במסריות נפש עבורי אחריך, וזה דבר נדר נפלא וכולי הערכה לעמץ הנפלא". האב לחק נשימה והמשיך: "אבל בת הירקה, עכשו זה פסח ואסור לנו לאכול חמץ, ולכן אנחנוcosa את העוגה בכל依 עד אחריך החג"...

בערו שניים מסטר, ואותה ילדה זכתה להיות לימוד התורה הקדושה בשעות הבוקר מידי יומ שישי בכול' נחל נצח"!

כולל יומ שישי

דורשים תורמים עבורי בשדר, דגמים, יין, סלי מזון, ושאר>IDROSIM מידות ומוסרים
לחולקה לכבוד שבת קודש עבורי 50 אברכים מתמידים המתמסרים
לימוד התורה הקדושה בשעות הבוקר מידי יומ שישי בכול' נחל נצח"

053-31-25231 — תחרומות:

בית חינוך פועל בעסגורת חזק הבורות (תשכ"ח) לשוב סנסונים
פסחים על י"ד זין תורה שטחורה לאפק'ץ זיך עוזר וניגש.
בית חינוך חווור לפאר בין הצדדים רוחה טוביה לשבעות רצון בעלי הדין.
מאו נן עסק בית חינ' בתרבות ניקיון, נקיי שכנים, בריאות עסקית.
גיושו בין אדם לחבור, הסנמי גירושין, היתרי נסקה, עניינת צואה עפ"י
ההלה והזוק (בתשלהם סמלי).

בצ"ב בית חינוך לאנוניות נחל נצח
"נחל נצח"
בצ"ב דין איזו לדי מעתות נטע מענען
עקצ'ען ויעל ע"ד דיים גומחים ומונטים
ברשות האב"צ
הגאון הרב שלאה סוסיה שליט"א
הגאון הרב שמואל שטרן שליט"א
(או"ז ודי, ראש ישיבת נחל נצח)

כשאין שם תקווה

רגל ועד רаш – לא?

...

אויש. איך לא הבנתי? רואים שאני עדים לא ברסל'ב'ר מושלם.

הרי ברור שאמ ה策ערעט פרחה על כל גופי זה אומר שכל-כליל תחת שליטות הטומאה וסטרוא-אברה, ודוקואה אז השם מתגלה ומושיע, כי אם לא יעוז ל' הרוי שאובך למורי מעם ישראל!

אם הגעתني לך דרישה תנחתנה שברור לי שעוד שנייה אי-בתהום, השם מתגלה לתוכך מצרים כדי להציג אותך ברגע האחרון, כי אם לא עכשי אימתי.

...

יש אנשים שלא מבינים את גלות השם. יש להם מושגים של בני אונש והם מעתיקים זאת אל הקב"ה. הם לא ידעים שהבורא הוא אינסופי כפשוותו, כשאנו רוחים שהוא רוח ונישא הכוונה בין קץ! כמה שתחשוב שזה-זה – זה-לא-זה.

כשאתה חושב שהגעת למדרגה ענקית, הדע לך שיש עוד מליאדי מדרגות אינסופיות מעילך ואין לך סיבה לשלוח כדי להתגאות.

ומאותה סיבה בדיקת תבון שהשם נמצא בכל המדרגות בעולם. שלא תגיד שיש לו שייעו עד להיכן הוא יורד, זהו, כאן כבר מדי טמא, מדי מטונף בשביב שכינוינו כביכול... טעויות! השם הוא אינסופי, ונמצא בכל מקום כולל המדרגה התנתנה ביוורו. ولكن, גם אתה מרגיש שהגעת למקום נורא ואיום – השם איתך, ואדרבה, יתכן שעוד שנייה הוא יופיע עליך בזוהר ויזעיא אותך, כמו שכתב בשירת הארץ, שכן אשר הבורא יראה כי אזל-יד ואין מי שיעזר – הוא יקום ווישע את ישראל ויראה כי הוא, הוא היחיד ששולט!

(ליקוטי הלכות הל' שליח הקוג את זא)

**אני כל כך נגע
בעוונות עליהם
באים נגעים, די-
מסתבר שמכך
רגל ועד רаш
אין בי מתחום.
או מה, ה策ערעט
התפשט על כולי
- ואיה תהורה?**

מיד ידעתי שאלה כדי לדבר לשון הרע, היו ככלא שטרחו גם לסתום אזניהם כשרק התחלתי לדבר מטעם "חזקה" שוואי אדרר לשון הרע, אבל רק השבע התחלתי באמת לפחד מזה, כשהתחלתי לדמיין מה קירה לי אם בית המקדש יבנה היום, כמו שאני מקווה.

אני בטוח שהראשון שכל הכהנים יבואו להתראמן עליו הלוות נגעים יהיה אני. ככל יהייו בטוחים שיש לפחות עשר-עשרים צרעות מכל הסוגים. והם יטמאו אותו מיד מבון, והאמבולנס המיעוד ייקח אותם בילילות סיינה אל ליד בית הקברות, שם אקרה בקול "טמא" לכל מי שיתקרב אליו, ואחכה עד שהכהן יבוא שוב לבדוק אותו.

שבבל מה?... אין לו עבר מה לבוא... אני בטוח שכל כך יהיה קשה לי לעשות תשובה שאין סיכוי שתוון שבוע אתראפא... המקסימים שיקירה כעבורה שבעה זה השבעה ונadol עד יותר כדי להגדיר עד כמה גוע, אולי אפילו תפשט על כל גופי מרוב שאני טמא, ואז אפשר לא נצטרך כהן שיגדר אותו... מכך, כל רואין יזכיר שאני טמא... אופס. טעות.

אני משער שהו לי עוד טיעויות בדמיוני אותן השמתי לכם בשורות הקודמות, אבל טעות זו גסה! אם ה策ערעט תתפשט על כל גופי הרי אהיה תהוור למורי! כך כתוב בפסוק מפורש בפרשנה.

אבל ברור לי שזה מה שמנגע לי, צרעת על כל איבר מוגן! אני כל כך נגע בלשון הרע ובשאר 6 העוונות עליהם באים נגעים, די-מסתבר שמכך רגל ועד רاش אין בי מותם. או מה, ה策ערעט תתפשט על כולי – ואיה תהו?

איך יכול להיות שאם איבר מאברי לא יהיה נגע בrhoחניות ובגשמיות אהיה מצורע, ואם ככל נגע מכך

לצעיר הצע

צא לשדה

המצרע היה צריך להביא צפורים קולניים שיכפרו על שבר בקול מה שלא היה צריך. ולכן זורקים את המצרע מחוץ למחנה, כדי שיעשה התבוננות ידכבר דברים של חונה ומחפה... כי עלי ידי שמקברים זבונים טובים ממקנים את מקברים לא-טוביים... מהן מאמר ראש השנה

פְּחָדִים הַפּוֹלִים

24 שנים לפטירת רבי שמעלקא מניקלשבורג צ"ל . שב"ק א' אייר תשפ"ג - א' אייר תקל"ח

כל כוחי כדי לשגר לעולם העליון זכויות רבות ולתת צדקה
בזה העולם, עליי לאסוף זכויות רבות ולתת צדקה
אפשר".

סק מפתיען ציונו של רבי שמואל קא

חייב רבי שמעון קלאה: "אני רואה שלשנים ייש פחדים
פוכים. זלמי מפחד שמא לא יהיה חיים ארכויים ולא
שפיק לאסוף מצוות, ורעה מפחד שמא יאריך ימים
עובר לגיל 65.

"אני פוסק, שהאה יחל לתמוך באחיו בנסיבות שיש להן ממש, והבעל יתן לאשתו ממון בהרווחה לצרכי הבית. ובאשר לפחדים שלכם: אתה צעלמי תחיה הרבה יותר כל אסוף עוד הרבהמצוות, שהרי נאמר "אורק ימים ימיינה". לועמת זאת אתה – לא תחיה כל-כך הרבה, מAMILIA יש אפשרותה להפריש גם לאחיך..."

מקור: "שירות קודש" - סיפורים מפי ה"אמרץ חיים" מוויז'ניץ

רבי שמואל שמעלקא הלוי הורויז מניקלשבורג צ"ל

גולד: תפ"ו, טשורטקוב שבגליציה.

ארבותתו: המגיד ממעזרין

ב' ומורה: שימוש רבבות קהילות ריטשואל, שינאווא, ולבסוף ניקלשבורג.

נתמלוידין: רבי משה ליב מסא索ב, רבי מנחם מנדל
וריימונוב, המגיד מקוז'נייך, ה'חוזה' מלובלין ועוד הרבו
נפטר: בן 52 [כשנואל הנבניה, ששמו כשםו].

ומורה"ש מ"ב מרעוז'אן כתוב בספר, שהרב"ר שמלעקלך אמר
עם לתלמידיו בשם של התפלל "אהבת עולם" או "אהת
ונון" בכוונה לא יכול באות היום לחשח חידוש אמרית.
עד אך התלמידים את פניו אמרה: "אי נילא כוונתני הום".
ברורות זאת חזישני חידוש נפל ואמרתה". בקש רבינו
מעמלעקלך לשמעו את החידוש, ותיקף סרור אותו מכל וכל...
~~~~~

ג אדם שנכנס אל הרוב היה רזה וشدוף כשבועת הפורות בחולון פרעה. עינויו הגדלות התגעלו ובלטו על רקע פניו המצמוקמות והפיקו חכמה יהודית וגם עצב וצער: "בבי, אני ידוע שआסור לדבר לשון הרע, ובתח לא על אחיו ובשרי, אך נראה לי כי הדברים לחווילת הבג'ו מיחסים עד ומשינוי".

פנו של רב שמלקלא השתתפו בצערו של העני שהמשיך ואמר: "ברינו יודע כי עושים איני לפונטי השטדלויות רבות, ולמרות זאת נזקן אני להסדי הבריות שוגם הם לא מספקות את צרכי". האפרשות שנותרה ל' היא לפנות אל אח' ובשרי שగ' כאן בኒילשברוג ולבקשו שייעזרוني להצליח את משפחתי וועלוי, אך הוא מkeletal את ליבו. הוא מעניק לי ממעם-לפעם נתינה דזומה ומתרץק את עצמו שאין לו סוף מיזונה. אמרו נא אתם, כרביה של העיר, האם כך אמרו לך לנוהג עם אחיו?".

רבי שמעלקא נאנח וציווה את העני להכניס את
השמש לمعן צווה עליו לקרוא לאח הסורר שיסביר את
מעשיין.

בתוך כך נכנסת הבאה בתור אל הרוב. "מה בפרק?" שאל רבי שעמאלק א' כשייעין מושפלות.
"אני אשתו של צולמי הざג, ובאותה להתייעץ עם
הרבר בעיה ששנים ברות מעסיקה עלי."

ב的日子里 מובהק מאוד למלאכתו על ידי תושבי העיר, ככיספים רבים ונכנים אל ידו כהטורה לעובודתו, אך ידו מוחהרת היא; חלק מהכיספים ניצין לנזקים עד לפני שהוא מגיע בביתה, וגם כשאי מבקש כתכיספים לkninyot שאירע ברכי הבית הוא מעניק לי פרוטות מעטות, את השאר הוא משאיר לאנשים מסכנים יותר יתר מאיתנו. אני מודעת מה לשוטה; האם אכן הוא צדוק? קשה לי להזכיר מזמן מצומצמת שכזו, גם אם הכספי מגע למטרות טבויות ונעלמות..."

הרב השתאה לשמעו את דברי האשה, ובתווך כך
יכנס המשם. "לך נא" אמר הרב, קרא הנה את אחוי של
היהודי שהיה כאן מקודם, וכן את זעלמייל הצעג. ברכזוני
לדבר עימים מספר מילם".

בעברו כמה דקות והשנאים ניצבו לפני רבי שמיעלקא
גיבאות ברובן

רבי שמעילק פנה את האח שמיתעלם ממצוותו של אחיו: "האם אחיך צודק בתלונותיו עליך באומרו שאין

תתרוך בו כספרית כפי שמצבר מאפשר לך? ".
"אפשר לך?" רגץ האח. "מו, הרב חשוב
שהכסף אצלי זורם כמו מים? הוא סתום עני ונרגן שלא
מחשיב את מה שהוא נוטן לך. אני יכול לחתך אותו ואת
משפחתו על צווארי ואורקן! מה אשמור לי מי זקנותי,
קשה כבר לא אוכל לעמוד ואצטרך להשתמש בחסכנותותי?
לא נראה לי שואכל לעבוד אחריו גיל 60 או, 65, ואם אחיה
עוד 20 שנה לאחר מכן, מי יפרנס אותי אז? אני חייב
לשמר סוף בצד לימי הזקנה, אני יכול לחתך את כל
כספי לאח השלומאי! ".

רבי שמעלקא נאנח ופונה לערלמייל: "ואתה, למה איןנו נתונים לאשתר כס' ברוחה כפי שהתחייבת לה בכתובהת?".

עלmillion השפיל פניו ונענה בקול שקט: "אני מצטער,
אבל עלי לשמר קצת כסף לעולם הבא. הרי החיים
קצרים, איש לא יודע את עיתו, איני יודע כמה נשאר לי"

אך כספר מאד חסר להם. בניק לועמת זאת, לא יקנו ספרים אם לא תוריש להם..."
• • •

מנהגו של רב אחד היה לחתת תעודה הוראה לכל מי שבוחן אצל ועד מעט את ההלכות, אך הבדיקה הייתה מותנית בתשלום מרASH של עשרה זהובים. בחור תלמיד חכם נסע אליו להיבחן, אך משלא היו בידו עשרה זהובים שילחו הרב ריקם.

משוחזר שאלתו אם קיבל תעודה הוראה, והשיב בשילילה. משתנהו סובייטי על כך, ענה: "אני ברוך בשם למדתי שולחן ערוך יורה דעה" בקי אני – כמו שאמרם – בכל הנקדות. רק שהרב זה דורש שייהיו בקיאים גם ב'נקודות הכסף', ונוקדה זו הייתה חסירה לי..."

יפר הרב אידלשטיין זצ"ל רבה של רמת השרון, שפעם הילך לבקר כדי נסתור כלשהו והוא התאונן לפניו שלأخרונו הרבה באים אליו ומבטלם את זמנו. "נראה לי" אמרו אותו צדיק נסתר, "שהאליך אליך חיל מההאים אליו, את כל אלה שבאים ללא פדיון..."
וסיים הרב אידלשטיין: "זה הוא באמת קיים את דברו..."

• • •
אל ה'חפץ חיים" הגע היהודי שבא להראות לו את הצעואה שכותב: את כל ספריו הקדושים לשיבוט, ורק עיין החפץ חיים בצדקה והגביה: "היית צריך להפוך את הכסף המזומן הוותיר כירושה לבניינו!
עין החפץ חיים בצדקה והגביה: "הית צריך להפוך את הסדר. לישיבות יהיו מספיק ספרים גם בלבד,

ניצוץ לשבת

מתק גלון יצוצות; מגין הלב לכל המשפחות

аш להבה

על שנוטוי באמון ובקביעות
הקדוש, מיד היה נדלק כמו
ash להבה".

רבי יצחק מנדל היה איש
שיירה וסיפורו, וידע להזכיר
את הדברים בצורה חוותית
משמעותם – שגורם היה לשומע
להרגיש כאלו הוא עצמו
מצא שם. היה זה החסיד ר' שולמה קאולר מצפת, שהיה
כבר זkan מאד, וכשהמע את
הסיפורים מעתות מכליל ראשון
על אמון, נאנח ואמר: "אני
מוחן למכור את התכרייכים
שליל, כדי לנסוע לאומן!"

"אני נזכר בספר שמספר
לי רבי יצחק מנדל לפני שנים
רבות", אומר רבי נתן. "שנה
אחד, שני סוחרים חסידיים
שלא נמנעו על עדת רבינו הקדוש, והיו סוחרים גדולים,
ונתקעו באומן ים לפני ראש השנה ולא הצליחו לחזור
לביתם. הם באו להתפלל בקיובן בקהל יגודל באומן,
ובתפילת שחרית כשמו לב 'שלאן' ש' עטרה'
בטליתם מחמת הצעריות והפשיותות שהייתה להם. רק
התבישו מאד ודאגו לכוסות את 'עטרה' שלהם. ורק
מלראות את אנ"ש ובעבודתם הפשטוה זה כבר החל
והשפיע על כל אדם שrank וראה אומן, וכל וומר אם
שמע..."

(מגן יצוצות אדר תשע"ה)

להווגיש כאילו הוא שם. רבי יצחק מנדל רוטנברג

שנת תרפ"ו לחמה היהדות
החרדית בחירות נפש בפולמוס בנושא
הרבנות הראשית. רבינו
 יצחק מנדל רוטנברג,
מחשובי חסידי ברסלב
և עובד ה' נלהב, הקהיל
קהילות ודרש בקהל' בכח
נגד הרעיון האצני וגורורתו
למייניהם. עקב איזומים על
חייו נאלץ להסתתר בחז'י
שנה אצל רבבה של ירושלים
הגראי"ח זוננפלד זצ"ל,
ולאחר מכן נמלט בברכתו
לאמריקה, שם פגש את
רבי ישראאל אבא רוזנפלד
[אבי של הרה"ח רבי צבי
אריה זוננפלד] ואת רבי
אלחנן פרברע ועם יסוד
את בית הכנסת ברסלב באיסט סייד.

הרה"ח רבי נתן מימון, חתנו של רצ"א רוזנפלד,
מספר בגעגעים על רבי יצחק מנדל רוטנברג (שנפטר
ב' אייר תשנ"א): "כשרבי יצחק מנדל היה מדובר על
'ברסלב' יכול היה אש להבה, וכשרוק הזקיר את 'אומן' או
את רבינו הקדוש זה היה בכל הכח, כל עצמותי תאמRNA'
מןש".

הדבר הכى השוב בשביבו היה אומן בראש השנה
וחшибות התכנסות אנ"ש באומן בראש השנה. בערב
ימיין, גם כשהיה חלש מאד, כשהיה רבי יצחק מספר

فتגם השבוע

חינוך הוא תהליך ארוך ଓଁରିକ୍ ଲେଖିତ ମାରାଶ ଲାଏ ହୋମ୍ବିଲ୍

מתוך הספר 'פִּיקָּדָן מִשְׁמִים', המדריך המושלם להינון. מאת רשות ישיבת הרב שמואל שטרן שליט"א

להצלה ולרפואת
הרב אליעזר בן עמייא שליט"א
נתן בת בת-שבוע ואדול בת דבורה ציפורה רחמים
לכל היישובות

העלון נתרם השבוע

להצלה
משפחה אוקון

להצלה
משפחה שרוף

להצלה
משפחה שליר

להשכרה בכל יום בשבועות הערב

בית מדרש מתאים לאיורים קטנים

באזור מאה שערים

עדרת גברים ועדרת נשים בンפרד

לפרטים: 054-8475902

מההפגנות הגדולות לציון הקדוש

ומתרחקת מדרך התורה, וככל שעובר הזמן הוא מיישר קו עד שכמעט שוכן מאין בא ומדוע בכלל עליו להתגורר בארץ הקודש.

"בית הספר עצמו היה שמאלי, החבורה בו הייתה בסגנון של אורוגני השמאלי הקיצוני, כל מה שנגד היהודות או بعد העربים היו חלק מזה", הוא משחזר בכאב. "אני זכר את עצמי בהםים יוצאים להפגנות, מדקיק מודעות ומנהל מאבק בכל מה שקשרו לדת ולארץ הקודש".

מנינית הצדיק מרפא את הנפש. הרב אלדר נחמן בראון בклиיניקה

כאשר באותו יום פורצת מלחמת לבנון השנייה, עברו אלדר ובברוי היה זה מעשה ש策יך לגנות בחומרה. "אני זכר טוב את ימי המלחמה בדעתנו המסולפת. הרגשינו שלמרות טעניהם נחתו על כל צבוי הכוח אナンנו חיברים לסייע דוקא לצד של לבנון במלחמה זו. אני זכר את עמי מגן שוב ושוב ייחד עם חברי בקריה לעזרו את המלחמה, עד היום יש לי את התמונות מזאת שהייתי בן 16 כשאני משתתף בהפגנות".

ריפוי בכח הצדיק

לבסוף, בדרך ארוכה וניחודה, כאשר רביינו הקדוש הביא אותו עד אליו, הוא מצא את עצמו אומר את תיקון הכלילי באמון ומазחיו השתו. כיום הינו עומד בראש הקליניקה המיוחדת אלה באים יהודים מכל רחבי הארץ. "את כל דרכי הטיפול שאנו מטפלים באנשים בסיעוד דשmania, לקחתתי מספר רבו הקדוש".

"מי שקצת מבין בנפש האדם יכול לראות בליךוי מורה" אין אף שבר באמת לעבד עם אנשים שבורים, אין להגע אליהם דרך העניין של נקודת החבר, התבוננות, לתת אגושים עצה טוביה, וזה בעצם מה שאינו עשו עם אנשים".

את כתבה המלאה וכותבות מרתוקות נספות ניתן למצוא במגזין ניצוצות של חודש זה. להצטרפות למשפחחת מנויי ניצוצות חייגו: 02-6231218

ניצוצות
magazin.habla.lcavim.com

מרכז המבצעים
למצטרפים חדשים:
02-623-1218

רבי נחמן יעניק
לך ולילדים שלך,
חזק نفسך
והעצמה...

ת מובייל המהאות הבוערות בימים אלה

ברחבי ישראל הוא מכיר היטב, לשעבר הוארה הירה חלק מהם. הוא היה עמד בצדדים, מניף גלים, מלהיב את ההמוןים بعد כל מה שכלל לוועיל לשכנים העربים אותם חיבב כל כך, ולהזיק חילתה לאחוי החרדים, אותם...

מאז החלפו קרוב לשלושים שנה. ביום הוא עדין עוסק במחפות, אבל שונות בתכליות. "המטרה שלו להפוך לכמה שייתור אנשים את חייהם. אני משתמש בעשות את הקודש".

זה עם הנסיבות שהקדוש ברון הוא נתן לי, עם עוצתיו של רבינו...

תגלית לפני הנסיקה

הרב אלדר נחמן בראון עומד כראש קליניקה מיוחדת ליפוי הנפש על ידי נגון ואצלם, ובשילוב מיוחד לניצוצות הוא מתאר כיצד הגיע משלומעcessario לדרכו רביינו הקדוש. "אבא שלוי היה עובד בכיר בתקורתה הישראלית, ואמא שלוי הייתה חזקה בתחום מוזיקת האופרה. ההורם שלוי החשיבו מאוד את גושאי האומנות והמוזיקה ולכן היה טבעי שהם ירצו שוגן ימשו לטם".

הוא נכנס לתוחם המוזיקה כשהוא נוחל הצלחה גדולה, אלא שרוגע לפני שהוא מוטס לרחבי העולם להופעות מוגלה כי מי שעובד מאחורי המקלה שלו זוחה כת מסוניית. "שרתי לדיד שלו אום השירים והוא הבין את המילים, שהו בגרמנית. לאחר שלוש קטעים של שירה הוא נעמד וצרח מתוך חלחה: "מי לימד אותך את השירים האלה?!" אתה שיר שירים של נסיכות גרמניות! הוא אמר להורים שלו: "אם הייתם מבינים שורה אחת מהה שיצאה לבן שלכם מהפה הייתם זורקים אותו מהבית".

במשך עוד עבר הרב אלדר תהפוכות רבות. בגיל 16 הוא מצא את עצמו נרשם ללימודים במכיללה שמאלית ידועה במרכז הארץ. "מהר מאד התקבלתי לשם, ולא חלף הרבה זמן וכבר נתנו לי להיות סולן תפיסת העולם של עם זאת כמו בון היה עלי לישר קו עם תפיסת העולם של המוסד הזה".

מחאות בזמן מלחמה

כמי שזכה להצלחה ולהתקדם בתחום המוזיקה, תפיקת עולם של אלדר הולכת ומתוширת עם דעותיהם המסלופיות של חבריו, כך שלמרות שהוויז גדוו אותו על משכינה ואודה להודות ולמסותות כעת דרכו הולכת